

บุทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจินตนาการ โดยการใช้กระบวนการ
เสริมแรงทางบวกภายในต่อการลดน้ำหนักของสต็อก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **กลุ่มตัวอย่าง** กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นสต็อกที่เป็นสมาชิกของศูนย์สุขภาพโรงพยาบาล ป.แพทย์ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีน้ำหนักเกินน้ำหนักอุดมคติตั้งแต่ 10 กิโลกรัมขึ้นไป จำนวน ๘ คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ๓ คน กลุ่มควบคุม ๓ คน โดยการสุ่มจับฉลาก
2. **การออกแบบวิจัย** ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบควบคุมทดลองก่อนและหลังการทดลอง
3. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**
 - 3.1 เครื่องชั่งน้ำหนักมาตรฐานมีพนวยวัด เป็นกิโลกรัม
 - 3.2 แบบสัมภาษณ์ประวัติ เนื้องด้วยของผู้รับการทดลอง
 - 3.3 แบบทดสอบความสามารถในการจินตนาการ
 - 3.4 แบบสำรวจตัว เสริมแรง
 - 3.5 แบบบันทึกรายการอาหาร ๑ สัปดาห์ก่อนการทดลอง
 - 3.6 แบบบันทึกการปฏิบัติประจำวันของผู้รับการทดลองระหว่างเข้าโครงการ
 - 3.7 ดัชนีวัดพฤติกรรมลดความอ้วน
4. **วิธีดำเนินการ**
 - 4.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่ เครื่องมือต่อไปนี้

ก. แบบสัมภาษณ์ระดับ เปื้องต้นของผู้รับการทดสอบ ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีพื้นฐานความคิดจากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมบริโภคอาหารของคนอ้วน ของเฟอร์สเตอร์ เนอร์นเบอร์เกอร์ และเล维ท (Ferster, Nurnberger and Levitt 1962 : 9) กับผลการวิเคราะห์โครงการลดน้ำหนักที่มีประสิทธิภาพโดยส่วนตัวและเดวิด (Stuart and Davis 1972 : 9)

ข. สร้างแบบทดสอบความสามารถในการจินตนาการโดยเรียนเรียงขึ้นจากตัวอย่างของคอลเลล่า (Cautela 1979 : 6)

ค. สร้างแบบสำรวจตัวเสริมแรงจากข้อเสนอของคอลเลล่า (Cautela 1979 : 71-73)

ง. สร้างแบบบันทึกรายการอาหาร 1 สัปดาห์ก่อนเข้าโครงการลดน้ำหนัก

ก. สร้างแบบบันทึกการปฏิบัติประจำวันระหว่างเข้าโครงการลดน้ำหนัก

ก. สร้างดัชนีวัดพฤติกรรมลดความอ้วน (An Index for Dieting Behavior) โดยได้รับแนวความคิดจากฟิชไบน์และไอเซ็น (Fishbein and Ajzen 1980 : 32)

4.2 รับสมัครสมาชิกของศูนย์สุขภาพ โรงพยาบาล ป.แพทร์ ที่เป็นเพศหญิง มีน้ำหนักเกินน้ำหนักอุดมคติตั้งแต่ 10 กิโลกรัมขึ้น ผ่านการทดสอบทางการแพทย์แล้วว่าไม่มีสาเหตุความอ้วนเนื่องมาจากการประจําตัว หรือการทำงานที่ผิดปกติของต่อมในร่างกาย ต้องดูจนผ่านการทดสอบความสามารถในการจินตนาการแล้วพบว่ามีความสามารถจินตนาการได้จำานวน 6 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 คน กลุ่มควบคุม 3 คน โดยการคุ้มจับฉลาก

4.3 ให้กู้มทดสอบและกู้มควบคุมตอบแบบบันทึกรายการอาหาร 1 สัปดาห์ ก่อนเข้าโครงการลดน้ำหนัก และให้กู้มทดลองตอบแบบสำรวจตัวเสริมแรง

4.4 มีกู้มทดลองให้สามารถจินตนาการถึงภาพเหตุการณ์เสริมแรงทางบวก ของตนได้ภายในเวลา 5 วินาทีหลังจากที่ผู้วิจัยกล่าวคำว่า "ความสุข"

4.5 ให้กู้มททดสอบและกู้มความคุณดูบดันนีวัดพฤติกรรมลดความอ้วนและชั่งน้ำหนัก

4.6 ดำเนินการฝึกกระบวนการเรียนแรงทางบวกภายในเพื่อลดน้ำหนักให้แก่กลุ่มทดสอบเป็นเวลาทั้งสิ้นประมาณ 6 สัปดาห์ โดยจะต้องอยู่ระหว่างการดำเนินการนี้ทั้งกลุ่มทดสอบและกู้มความจำเมืองและไรมิดด้านซึ่งยังคงวันละ 45 นาทีทุกวัน

4.7 ให้กู้มททดสอบและกู้มความคุณดูบดันนีวัดพฤติกรรมลดความอ้วน และชั่งน้ำหนักซ้ำอีกครั้งหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยของน้ำหนักของกลุ่มทดสอบแต่ละคนมาคำนวณค่า t-test : Small Sample Test of The Difference between Two Independent Means)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่ากู้มทดสอบสามารถลดน้ำหนักได้มากกว่ากู้มความคุณอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่ากระบวนการเรียนแรงทางบวกภายในสามารถลดน้ำหนักของสตรีได้ และเมื่อนำตัวชี้วัดพฤติกรรมลดความอ้วนมาให้ผู้รับการทดสอบดูบก่อนและหลังการทดสอบ ผลปรากฏว่าค่าตัวชี้รวมจากตัวชี้วัดพฤติกรรมลดน้ำหนักของกลุ่มทดสอบในระยะหลังการทดสอบมีค่าเปลี่ยนแปลงไปจากระยะก่อนการทดสอบ 18 คะแนน ขณะที่กู้มความคุณมีค่าตัวชี้รวมเปลี่ยนไป 2 คะแนน แสดงว่ากระบวนการเรียนแรงทางบวกภายในมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของคะแนนในตัวชี้วัดพฤติกรรมลดความอ้วนนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

- ควรได้มีการศึกษาผลกระทบของการใช้กระบวนการเรียนแรงทางบวกภายในต่อการลดน้ำหนักเพื่อศึกษาถึงความคงทนของประสิทธิภาพในการใช้กระบวนการนี้

๒. ระยะเวลาของการใช้กระบวนการการเสริมแรงทางบวกภาษาขึ้นต่อการลดน้ำหนักส่าหรับที่จะใช้ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรใช้เวลาในการฝึกให้นานกว่าชั้น เช่น ขยายเวลาจาก ๖ สัปดาห์นี้เป็น ๘ เดือน เพื่อจะสามารถทำให้ได้ผลที่ดีเจนยิ่งขึ้น
๓. ควรทดลองใช้กระบวนการการเสริมแรงทางบวกภายใน ส่าหรับการยรับพฤติกรรมอื่นของคนไทยด้วย เพื่อศึกษาว่ากระบวนการนี้สามารถนำมาใช้ในประเทศไทยได้ กว้างขวางเพียงใด

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**